

Zörgető

Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem. (Jel 3.20)

II. ÉVFOLYAM 4. SZÁM 2010. ADVENT

A Lélek üzenete az embernek

Mindannyian látók vagyunk, de mindenki csak annyit lát, amennyit lelke látni enged. A tél, a szürkére és színtelenre változott világ még inkább előhívja a vágyat a szépre, a gazdagítóra, a lelket melengetőre. Emlékek jönnek fel karácsonyokról, amikor együtt ültünk a csillagszóró fényénél azokkal, akik megosztották velünk életüket és szeretetüket és ma nincsenek mellettünk.

Boldogok vagyunk, ha új teremtmény érkezett a családba és a kicsiny gyermek lassú lélegzettel pihen a karjainkban. Körülvesz bennünket a csend, amely most a természet hangjaként tanít bennünket, az ember legbelsőbb szükségletére, egységre önmagunkkal és a teremtés csodájával, aminek részesei vagyunk.

Az elmúlt esztendőben annyi minden történt velünk, kerestük életünk boldogságát, szenvedtük a nehezeket, majd önfeledten nevettünk, és csendesen mondtuk a magunkét a színfalak mögött.

Küzdöttünk betegséggel, nehéz életkörülményekkel, munkanélküliséggel és túlterheltséggel, számoltuk a napokat, mikor lesz már vége, és óhajtottuk, hogy álljon meg a pillanat, mert most vagyunk a legboldogabbak! Szép tündérország támadt fel szívünkben vagy éppen a keserű fagyok törték apróra az érzéseket bennünk.

Az élet maga egy ugrás a minden megtörténhet gazdagító lehetőségébe. Tudtunk egymásért harcolva tenni a jót, és közömbösen eltávolodni egymástól. Az ellentétek az élet húrját iszonyatos erővel feszítették meg, és közben lelkünk akart vagy éppen ellankadt a mindennapokban. Az életünk lángja kormot vetett, szívünket benőtte a gyom. Nagy erő kell ahhoz, hogy felismerjük ismét, Isten jelen volt, és jelen van, és jelen lesz az élet mindennapi történései között, és van miért örülni, bárhogy is talál a pillanat bennünket karácsony éjjelén.

A lelked a szemed, amit látsz, azt a lelked látja. A mindenségre nyíló kapu lehet, melyen keresztül fény, élet, és erő árad. Csodálkozz rá, Isten Fia megszületett erre a világra! Megszületett érted és mindenkiért, hogy átélhető és tapasztalható legyen Isten kegyelme, hogy legyen egy kéz, amely megfogja kezedet. Lelkünk világosságát és fényét akarja visszaadni, újjáteremteni, feloldozni az elrontott élet terhe alól, könnyűvé tenni megterhelt szívünket, mosolyt adni a kétségbe esett embernek, aki lemondott az ÉLETRŐL.

Isten kegyelme megszületett Krisztusban, a legfőbb jót akarja nekünk adni, és úgy teszi mindezt, hogy rátaláljunk! Soha nem zárul be előtted egy ajtó úgy, hogy egy ablak ki ne nyílna, amin keresztül Isten kegyelmes szeretete süt be, mint a napsugár. A földi lét egyszerűen menny és pokol, de aki befogadja megismerve az Isten irgalmasságának betlehemi ízét, annak szíve, még ha istálló is, Isten Fiának lakóhelye lesz! Isten nyíltsága és őszintesége vegye el lelki tehetetlenségünket, s adja nekünk ajándékba, amiről hihetjük, hogy a miénk, és tudhatjuk, hogy mindenkié! Isten megtart, és szeretete nem múlik el, ennek visszautasítása szemünk vakfoltja, de látásunk több ennél. Krisztus a tiszta forrás, akiben Isten maga köré gyűjti az idegent, és megkeresi az elveszettet Téged és engem!

Miért lennél Te kivétel!

Boldog Karácsonyt!

Jöjj be a szívembe Krisztus, mert.....

(Mindenki fejezze be magának a mondatot.)

Csenki András lelkipásztor

Gyülekezetünk hírei

Kiss László gondnok beszámolója

Kedves Rákosfalvai Testvérek!

A legutóbbi számban még azt írtam, hogy az énekkarunk szervezése megkezdődött. Nos, november 1-jén meg is alakult és már három próbán van túl. Az elmúlt héten pedig Végh Tamás tartott evangelizációs sorozatot.

Az elmúlt hónapban Lelkipásztorunk betegsége miatt is izgulhattunk, de már jobban van, és ezúton is kívánunk neki teljes felépülést.

A jövő évben presbiterválasztás lesz országosan. Mivel az egyházmegye jóváhagyta kérelmünket, így a jövő évtől az eddigi 5 presbiter +1 pótpresbiter helyett 7+1 presbitert választhatunk.

Terveink szerint januártól minden hónapban tartanánk szeretetvendégséget, az egyik vasárnap Istentisztelet után összejönnek egy kávéra vagy egy teára és kötetlen beszélgetésre.

Még egy kéréssel fordulnék a gyülekezethez. Mivel mindig ugyanaz a 2-3 ember vesz részt a takarításban, (és nem szeretnénk ezért többször tízezer forintot fizetni) jó lenne, ha többen is vállalkoznának erre a szolgálatra. Kérem szépen, hogy jelentkezzen nálam, aki ebben részt tud vállalni, és havi lebontásban elosztjuk egymás között a munkát.

Az idei évben is van miért hálát adni Istennek, mert lelkileg, létszámban és anyagilag is gyarapodott gyülekezetünk. Köszönöm a gyülekezetnek az egész évi szolgálatokat, imádságokat és adományokat.

Az elmúlt hetek eseményei:

Október

24-én megszületett Vankó Zólyom Csobán, Vankó Zoltán és Vankóné Baráth Csilla gyermekmunkában szolgáló testvéreink 3. gyermeke

31-én Szombathy Gyula és Sági István szolgált Úrvacsorás Istentiszteleten közöttünk és koncertet adott a Hunyadi Véndiákok énekkórus.

November

1-én megalakult az énekkarunk, a karvezető Szécsi Dorottya kántorunk

7-én Petőné Juhász Emília Újpest –Belsővárosi Lelkipásztor szolgált gyülekezetünkben

15.-19. között Végh Tamás a Városligeti fasor lelkipásztora tartott evangelizációs sorozatot a samáriai asszonyról. Az alkalmakon 40-50-en vettek részt.

17-én megszületett Trombitás Endre presbiterünk unokája Szabó Aliz

28-án Kun Ágnes Anna szolgált gyülekezetünkben Úrvacsorás Istentiszteleten

Előttünk álló események:

November

28-án könyvvásár kezdődik és az adventi időszakban tart

29-én filmklub a Truman Show (R: Peter Weir) című film kerül vetítésre 18 h-tól

December

5-én Sajtóvasárnap Galsi Árpád a Kálvin Kiadó igazgatója szolgál. Ezzel egyidőben a gyülekezeti teremben Mikulás meglepetés a gyermekeknek.

11-én 16h-tól családi filmklub a Barátom Bonca c. filmet nézzük meg

12-én Dr. Balla Péter professzor a Károli Gáspár egyetem megbízott rektora szolgál gyülekezetünkben

19-én Gyermekkarácsony

24-én 15 h-kor Szentestei Istentisztelet

25-26-án Karácsonyi Úrvacsorás Istentisztelet ezúttal is szolgál legátus közöttünk

31-én 15-h-kor Óévzáró Istentisztelet

Január

1-én 10-h-kor Újévi Istentisztelet

Minden gyülekezeti tagunknak Isten szeretetében gazdag, áldott Adventet, Karácsonyt és Új Évet kívánok.

„Az Úr irányítsa az Isten szeretetére és Krisztus állhatatosságára.”(2 Thessz 3,5)”

Áldás Békesség

Kiss László Gondnok

Egyed Emese

Könyörgés

a gyarlót aki újabb mérget forral
a nem levőket és az elmenőket
a letarolt és kifosztott erdőket
a sárkányoktól lankadó erőket
az itt felejtett szikkadt nagyszülőket
a templom felé vivő kisutcákat
a szélbélelte aggó iskolákat
az aprópénzen megvett kenyeret
a kormosodó levegőöveget
az otthoni vizek legédesebbjét
kétségbe esettek örök keresztjét
az elpusztult s születő könyveket
az álmodókat amit lát a kisgyerek
a hajót amely zátony fele fut
a félelmébe horgonyzott falutbotló
a jót a rosszat amit meg kell érnünk
áldd meg Isten karácsonyoddal

Múltidéző

Gyülekezetünk korábbi lelkipásztora a 92. életévében járó Hegyi-Füstös István az idén Magyar Örökség Díjat kapott, melyhez ezúton is gratulálunk. Megkérdeztem tőle, mi jut eszébe a Rákosfalvai gyülekezeetről és mit jelent számára a Magyar Örökség Díj. Válaszát az alábbiakban olvashatják testvéreink.

A rákosfalvai gyülekezetben eltöltött mintegy húsz esztendő életemnek és lelkési munkámnak meghatározó része. Legelső templomi, szószéki igehirdetésem itt hangzott el. Első éves teológusként, 1939-ben ezen a helyen kaptunk lehetőséget gyülekezeti szolgálatra. 1953-tól pedig 1966-ig munkálkodhattam Falván, mint segédlelkész. Lakóhelyem, otthonom, családom Gyömrőn volt.

Onnan jártam be naponta vonaton, buszon ide. A fizetésem "jelképes" volt. Ebből nem tudtunk volna megélni feleségemmel, négy gyermekünkkel. Dolgoztam hát a Rádióban, Televízióban, egyházi és világi sajtóban is, igen sokat. A honoráriumokból és feleségem tanítói fizetéséből már meg tudtunk élni.

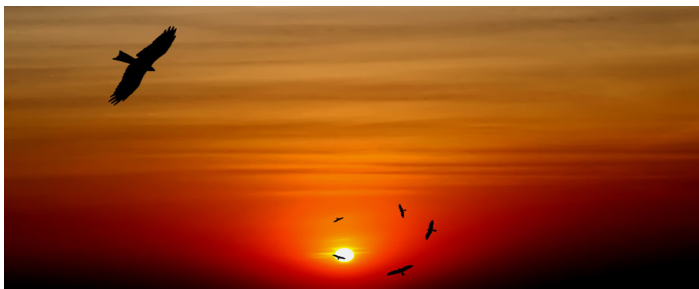
1972-ben principálisom az esperesi hivatalban kapott beosztást. A megüresedett lelkési állásra egyhangúlag engem választott meg a gyülekezet. Mivel szolgálati lakást nem kaptam, változatlanul tömegközlekedéssel kellett bejárnom Gyömrőről, mint segédlelkész koromban. Az ilyen körülmények ellenére lelkipásztori szolgálataimat, hivatali teendőimet maradéktalanul elvégeztem. Feleségemmel látogattuk a családokat, szeretetvendégségeket, műsoros vallásos délutánokat szerveztünk, ahová vendég-előadókat hívtunk, s művész barátaink szereplései is gazdagították az alkalmakat. Presbitereink, bibliaköri tagjaink, körzetlátogatóink segítő szolgálata sem maradt el. A gyülekezet létszámban, anyagiakban, lelkiekben szépen gyarapodott. Isten iránti hálával emlékezem vissza ezekre az évekre, bár a próbatételek sem maradtak el.

Egészségem, esztendőik múltával megrendült, s az orvosok javaslatára 1979-ben nyugdíjba kényszerültem. Lassan-lassan megerősödtem, s lehetőséget kaptam az Úrtól arra, hogy mérsékelten bár, de tudjak közéleti és közegyházi szolgálattételt vállalni. Ennek egyik örvendetes gyümölcse, hogy idén, június

19-én, 91-ik születésnapomon a Magyar Tudományos Akadémia Dísztermében "Magyar Örökség Díj"-jal ismerték el - úgymond - "hitben megélt közírói tevékenységemet". Laudátorom dr. Szabó István püspök úr méltatta a népi- és magas kultúráért, valamint nemzeti, s egyházi értékeink megőrzéséért végzett szolgálatomat. Igen, oda kell figyelni múltunk értékes örökségeire, mert fontos tanulságokkal szolgálhatnak a jövőre nézve!

Adja a kegyelmes Isten, hogy Rákosfalván a lelkipásztorok, lelkész családok, presbiterek, gyülekezeti tagok élete és szolgálata legyen olyan eredményes - vagy még jobb is -, mint amilyen a mienk volt!

A beszámoló Kiss László gondnokunk kérdéseire és kérésére adott szíves válasz.

Reményik Sándor

János evangéliuma

Összehajolnak Máté, Márk, Lukács,
És összedugják tündöklő fejük
Bölcső körül, mint a háromkirályok,
Rájok a Gyermekek glóriája süt.
A gyermeké, ki rejtelmesen bár
S természetfölöttin fogantatott:
De fogantatott mégis, született
S emberi lényként, tehetetlenül,

Babusgatásra várón ott piheg.
A gyermek, a nő örök anya-álma,
Szív-alatti sötétből kicsírázott
Rongyba, pólyába s egy istálló-lámpa
Sugárkörébe. Bús állati pára
Lebeg körötte: a föld gőz-köre.
A dicsfény e bús köddel küszködik.
Angyal-ének, csillagfény, pásztorok
S induló végtelen karácsonyok,
Vad világban végtelen örömök
Lobognak, zengnek - mégis köd a köd.
S mindez olyan nyomorún emberi
S még az angyalok Jóakarata,
Még az is emberi és mostoha.
De János messze áll és egyedül.
Nem tud gyermekről és nem tud anyáról,
Nem születésről, nem fogantatásról,
Csillag, csecsemő, angyalok kara,
Jászol, jászol-szag, - József, Mária,
Rongy és pólya, királyok, pásztorok,
Induló végtelen karácsonyok:
Nem érdeklik - vagy mint rostán a szem
Kihull az ő külön történetéből,
Kihull mindez, és mindez idegen,
Apró, földízű, emberi dolog.
Nagyobb, nagyobb, ó nagyobb a Titok!
János, evangélista, negyedik
Külön áll, világvégén valahol,
Vagy világ-kezdetén, vad szikla-völgyben
S a fénytelen örvény fölé hajol.
És megfeszül a lényé, mint az íj,
Feszül némán a mélységek fölé,
Míg lényéből a szikla-szó kipattan
S körülrobajlik a zord katlanokban
Visszhangosan, eget-földet-verőn,
Hogy megrendül a Mindenség szíve:
Kezdetben vala az ige.
S az Ige testté lőn.

Advent

Rainer Maria Rilke

Ádvent

*Havat terel a szél az erdőn,
mint pehely-nyáját pásztora.
S néhány fenyő már érzi sejtőn,
miként lesz áldott-fényű fa,
és hallgatózik. Szűz utakra
feszül sok ága, tűhegye-
szelet fog- készül, nő magasba,
az egyetlen szent éj fele.*

Karácsony napját megelőző negyedik vasárnap kezdődik az advent.

Ez az időszak az ünnepé. Minden héten egy újabb gyertyát gyújtunk meg a gondosan elkészített vagy a boltban vásárolt koszorún. A koszorút körbeüli a család,

együtt imádkoznak, énekelnek, valaki a Bibliából olvas fel.

Ez az időszak a készülődésé. Gondosan eltervezzük az ünnepi menüt, azt hogy kinek mit veszünk ajándékba, hova megyünk látogatni. Munka után az üzleteket járjuk, keressük hol, mit, mennyiért lehet vásárolni.

Ez az időszak a bosszankodásé. Kevés a pénz, a boltban sokan voltak, a mamának sehol nem kapok láboskészletet, a gyermekünkkel verset kell tanulni az ünnepségre.

Kár tagadni, a fentiek meghatározzák adventi készülődésünket. Az arányok persze eltérőek, de a világi és a szakrális

dolgok keverednek szívünkben és ez önmagában még nem is baj.

A nagy kérdés az, hogy az advent külső megjelenítésén kívül mit élünk át belül.

Mi számunkra az advent? Ráhangolódás karácsonyra, mint ahogy a vers is kifejezi? Karácsonyra minden rendben legyen, minden összeálljon! Érezzük jól magunkat. (Egyszer van egy évben Karácsony) Nem is vesszük észre, hogy ez a magunknak megfelelni vágyás milyen feszültséget teremt bennünk, és emiatt persze nem fogjuk magunkat ünnepi hangulatban érezni. Aztán Karácsony után az elhervadt koszorút kidobjuk, és előre nézünk, az advent ideje lejárt. Amit vártunk eljött.

De mi jött el? Karácsony, Krisztus megszületésének ünnepe? Ez valóban eljött. Ez egy felfoghatatlan csoda: Isten emberré lett, beleszületett a világba. Karácsony az egyik legnagyobb ünnepünk, emlékezünk rá a Megváltó megszületett, megszabadít a megromlott emberi természetünk, a bűn hatalmából. De ez egyszeri megismételhetetlen dolog, nem születik meg minden évben újra Karácsonyként.

Mit várunk hát? Jézus Krisztus mielőtt elment megígérte hogy visszajön, és minket, akik hisznek őbenne, magához vesz. Nem védtelen kisgyermekként, hanem dicsőséges királyként. Nem tudhatjuk, a mi Urunk mikor érkezik. De várjuk Őt. Ez az igazi advent. És ez az advent nem négy hétig, de egy egész életen keresztül tart.

Ez az időszak alkalmas arra, hogy megerősítsük magunkban a reménységet, Ő visszajön. De miért pont Karácsony előtt van ez az időszak? Azt gondolom, ez emlékeztet arra, milyen hittel várták őseink -Ábrahám, Mózes, a próféták, Simeon és még sorolhatnám- a Messiás megszületését. Nem látták, de elhitték, születni fog Valaki, aki helyreállítja a kapcsolatot Isten és az ember között. És erre a reménységre nézve semmi sem volt nekik drága.

Kérjünk Istentől ilyen hitet, hogy egész életünk szívből jövő adventi várakozás legyen.

Kiss István

„És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben nagy hatalommal és dicsőséggel.” (Lukács 21.27)

Istennek semmi sem lehetetlen

Igy szólt az Úr igéje Jeremiáshoz: Én vagyok az Úr, minden élőknek az Istene. Van-e számomra lehetetlen? (Jer 32,26-27)

Jeremiás próféta fogoly volt Júda királyának palotájában, próféciája miatt. Isten parancsára drága áron szántóföldet vásárol Jeruzsálemben, bár a várost Isten ítélete szerint a káldeusok készülnek elfoglalni. Jeremiást kétségek gyötrik, nem érti, hogy az ostromlott városban miért kellett neki szántóföldet venni, hiszen az úgyszólván a káldeusok kezére kerül. Az Úrhoz imádkozik, és ezt a választ kapja Istentől: „Van-e számomra lehetetlen?” Hűtlenségük miatt veszedelmet zúdított népére, de megígéri nekik a szabadítást. A címben szereplő kijelentést többször olvashatjuk a Szentírásban:

„Van-e valami lehetetlen az Úr számára?” (1Mózes 18,14)

„...az én számomra nem lehetetlen - így szól a Seregek Ura.” (Zak 8,6)

„Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.” (Máté 19,26)

„...mert az Istennek semmi sem lehetetlen” (Lukács 1,37)

Életutunkon haladva mi is gyakran akadályokba ütközünk. Kerülő utakra kényszerülünk, de egy-egy kanyar után újabb gond, nehézség tornyosul elénk, melyet csak erőnkön felül teljesítve tudnánk legyőzni. Így az út kilátástalan és élvezhetetlen. Egy-egy akadályon túljutva bennünk is felmerül a kérdés, mint

Jeremiásban: Uram, ennek mi értelme volt? Isten útjai számunkra gyakran érthetetlenek, a nehézségek között elveszítjük reménységünket. Ilyenkor talán azt gondoljuk, Isten megfélemezett rólunk, nem törődik velünk, magunkra hagyott. Jeremiás az Úrhoz kiáltott, és Ő válaszolt neki. Sokszor azt gondoljuk, hogy amikor próbák között vagyunk, a saját erőnkön kell megállnunk, de éppen ellenkezőleg: Isten örömét leli benne, ha szükség idején segítségül hívjuk őt. Amikor erőnk elfogy, tehetetlenek vagyunk, nincsen elképzelésünk a megoldásra, Isten akkor mutatja meg nekünk erejét. Ő azt várja tőlünk, hogy szüntelenül rá figyeljünk, és amit mond, azt tegyük meg. Tegyük meg akkor is, ha emberi értelmünkkel felesleges, értelmetlen erőfeszítésnek tűnik csupán. Bízunk abban, hogy Isten tervében mindennek van értelme, minden a megfelelő időben és sorrendben történik. „Isten olyan nagy, hogy a legmerészebb váradalmakat is felülmúlja, ne gondolj rá lekicsinylően.” (ismeretlen szerző)

„Ó, Uram, Uram! Te alkottad az eget és a földet nagy hatalommal és kinyújtott karral. Neked semmi sem lehetetlen.” (Jer 32,17)

Czachesz Zsuzsanna

Jobb adni, mint kapni

Paul barátom karácsonyra autót kapott a bátyjától. Szenteste, mikor munkája végeztével kilépett az irodából, egy báméskodó kölyköt talált a csillogó új kocsival mellette.

-A bácsié ez a járgány?

-A bátyámtól kaptam karácsonyra - bólintott Paul. A fiúcska elképedt.

- Csak úgy kapta, magának nem is került semmibe? Hú, de jó volna, ha. . .

Megakadt, de Paul persze jól tudta, mit akart mondani. Nyilván ilyen testvért szeretne magának. Ám amit végül hallott, attól tátva maradt a szája.

- De jó volna - kezdte újra a kislegény -, ha én is ilyen báty lehetnék.

A barátom megdöbbenve nézett rá.

- Nincs kedved furikázni egyet? - szaladt ki a száján.

- Naná, hogy van!

A gyerek beszállt, de alig indultak el, ismét megszólalt: - Bácsi kérem, nem kanyarodhatnánk a házunk felé?

Paul elmosolyodott. Sejtette, mi jár a srác fejében. Szeretne felválni a szomszédok előtt, hogy milyen pazar kocsival szállítják haza. Azonban ismét tévedett.

- Tessék szíves lenni megállni annál a kapunál!

A fiú beszaladt a házba, majd kisvártatva Paul hallotta, hogy jön visszafelé, de nem

túl gyorsan. Nyomorék kistestvérét cipelte magával. Leültette a bejárati lépcsőre, aztán az autóra mutatott.

- Látod, öcsi, erről beszéltem. A bácsi a bátyjától kapta, neki egy fillérjébe se került. Ha megnövök, pont ilyet veszek neked, akkor majd te is láthatod a karácsonyi kirakatokat, amikről annyit meséltem neked.

Paul kiszállt, és előreültette a kistestvért. A nagyobbik gyerek betelepedett a hátsó ülésre, és emlékezetes karácsonyi sétakocsikázás kezdődött.

Azon a szentestén Paul megtanulta, mit jelent a mondás: Jobb adni, mint kapni.

Gyülekezeti „Hogy is van?” A presbitériumok kialakulásának története

Az előző számunkban letett egyháztörténeti vonalat felvéve, most a presbiterség kialakulásáról ejtünk néhány szót. Ezen túl jelen cikk bevezetőül is szolgál ahhoz a cikksorozathoz, mely a jövő év végi presbiterválasztásra szándékozik kicsit előkészíteni. A tervezett cikksorozatban igei, egyházjogi, valamint gyakorlati szempontból vizsgáljuk a presbiter, a presbitérium szerepét és feladatát, majd a presbiter választás folyamatát. Azonban nem szeretnék nagyon előre szaladni a témában, ezért most csupán egyháztörténeti szempontból tekintünk a presbitériumokra.

A reformáció kezdeti szakaszában is megfigyelhetjük, hogy a papokon, lelki vezetőkön kívül voltak olyan világi személyek, akik rangjukat, befolyásukat az egyház szolgálatába állították. Ezt azonban még nem nevezhetjük presbiteri, sokkal inkább patrónusi rendszernek. A patrónusok mind anyagi forrásokkal, mind rangjuk adta lehetőségeikkel építették, védték a protestáns egyházat. Gondoljunk arra, hogy a XVII. század társadalmi rendi szervezésű volt. Egy egyszerű paraszti családból származó lelkipásztornak, még ha világot látott, tanult ember is volt, korántsem voltak olyan lehetőségei, mint egy kis vagy közép nemesnek.

Mielőtt rátérnénk az első presbitériumok kialakulására, ejtsünk néhány szót a lutheri és helvét egyház-modell közötti eltérésről. Tesszük ezt azért, mert a XVII. században a magyar református egyház felépítettsége még inkább a lutheri vagy más néven melanchthoni, ún. konzisztoriális egyháztípust követte, és csak fokozatosan kezdte magába építeni a genfi

egyházszervezés modelljét. A lutheri vonalat képviselő egyháztanács (konzisztórium) a magyar szóhasználatban a zsinatot is jelentette, de a XVII. századi zsinatokon még úgyszólván kizárólag a lelkészek vettek részt. A genfi modell ezzel ellentétben a város vezetését bízta meg egyidejűleg a gyülekezet vezetésével is. Ez abból az Ószövetségben gyökerező látásmódból fakad, hogy a nép egyenlő a gyülekezettel, így a világi vezetők személyükben a gyülekezet vezetői is egyben. Ez a gondolat fejlődött odáig, hogy az egyháznak a lelki vezetésen kívül szüksége van egy tekintélyes tanácsra (presbitériumra), mely az egyház ügyeit hivatott képviselni. A folyamatot tovább erősítette az ellenreformáció hatása. A protestáns-üldözés első lépése elsősorban a lelkipásztorokat és tanítókat érintette. Az ellenreformátorok elgondolása szerint, ha a lelkészeket ki lehet iktatni az egyház életéből, akkor a gyülekezet könnyedén katolizálhatóvá válik. Nem véletlen, hogy éppen ebben az időben kezdtek sorra szerveződni a presbitériumok. Az első presbitériumot 1631-ben Pápán alakították, hiszen a Dunántúli egyházkerület jobban ki volt téve az udvar katolizációs törekvésének, mint az ország keleti fele. A presbitériumok jelentősége éppen az előző számunkban említett gályarabság idején mutatkozott meg igazán. A lelkészeket ugyanis elvitték, bebörtönözték. A sok évre, akár évtizedekre is magukra maradt gyülekezetek nem veszítették el életképességüket: lelkész nélkül is megőrizték hitüket, eltemették halottaikat, gyakorolták református kegyességüket. Ezekben a testületekben már a vagyonos

atyafiak mellett helyet kaptak azok a szegény rétegből származó hívek is, akik mély hitükkel és példaértékű életükkel vívták ki a közösség megbecsülését! Az egyházi élet meghatározó szereplői azonban még mindig a nemesség soraiból kerültek ki. A demokratikusan választott presbitériumok kialakulása még a XIX. század elejéig várat magára.

Miután a Soproni Országgyűlés (1681) a vallási kérdések felett való döntést a király kezébe adja, innentől kezdve csupán a világi hatalmak vannak abban a helyzetben, hogy szót emelhetnek a református egyház érdekében.

A Türelmi Rendeletet követően (1791), merőben más helyzet alakul ki. Az üldözés megszűnik, lehetőség van az egyház szervezetének felépítésére. Még 1791-ben a Budai Zsinaton összegyűlnek a négy egyházkerület lelkészi és világi képviselői, és sok vitát követően meghozzák a paritás elvét (ami mai napig is egyházalkotmányunk egyik legfontosabb pillére), amely szerint a lelkészi és nem lelkészi (világi) tagok egyenlő számban jelenjenek meg az egyház vezetésében, valamint az egyházi kormányzat élén lelkészi és nem lelkészi kettős elnökség álljon.

Felhasznált irodalom: A Magyarországi Református Egyház története Kálvin Kiadó, 1999. Összeállította és írta: Dusicza Ferenc

A Magyarországi Református Egyház története SRTA, 1995. írták: Bíró S., Bucsay M, Tóth E., Varga Z.

Gérczei Zoltán

Alkalmaink:

Istentisztelet:
Vasárnap 10 órakor

(Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsora)

Gyermek istentisztelet:
Vasárnap 10 órakor

(Az Istentisztelettel egy időben a gyülekezeti teremben)

Konfirmáció előkészítő (14 év):
Szerda 18 órakor

Felnőtt konfirmáció felkészítő
Szerda 19 órakor

Biblia óra:
Csütörtök 18 órakor

Ifi óra:
Péntek 19:00 órakor

Elérhetőségeink:

Csenki András — **lelkipásztor**
Kiss László — **gondnok**

1106 Budapest, Kerepesi út 69.
Telefon: 260-6943

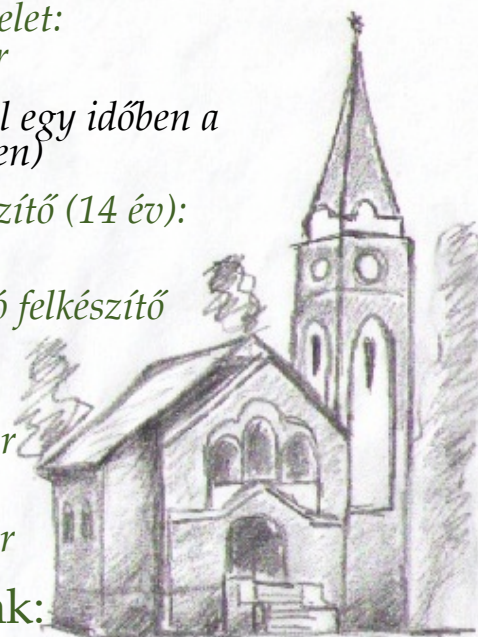
E-mail: rakosfalva@gmail.com
Honlap: www.rakosfalva.net

Hivatalos idő:

Kedd 09:30-12:30-ig
Csütörtök 16:00-19:00-ig
Péntek 09:30-12:30-ig
Vasárnap 09:00-13:00-ig

Hivatalos idő:

Kedd 09:30-12:30-ig
Csütörtök 16:00-19:00-ig
Péntek 09:30-12:30-ig
Vasárnap 09:00-13:00-ig

Idős, beteg, nem tud eljönni istentiszteletre? Hívjon fel a 260 6943-as telefonon, és autóval elhozzuk, majd hazavisszük vasárnaponként!